

Stk. 2. Ved udbetaling af afløsningssummen som afdrag på pantegæld opstår ikke ejerpant efter tinglysningslovens § 40.

III. Afvikling af ejendomsskyld.

§ 17.

Stk. 1. Efter denne lovs ikrafttræden finder ny påligning af ejendomsskyld til kommunen ikke sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som ved denne lovs ikrafttræden efter de hidtil gældende regler og de givne fritagelser ville påhvile en ejendom som kommunal ejendomsskyld ved anvendelse af en promille svarende til gennemsnittet af de i vedkommende kommune almindeligt benyttede ejendomsskyldpromiller for skatteårene 1951-52—1954-55, fikseres. Efter den 11. almindelige vurdering og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives den afgift, der herefter påhviler ejendommen, med 10 pct. af det ved lovens ikrafttræden fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages pr. den 1. april, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering.

Stk. 3. Med hensyn til den fikserede kommunale ejendomsskyld finder bestemmelserne i §§ 2—5 i lov nr. 00 om ejendomsskyld til staten tilsvarende anvendelse. Indenrigs- og boligministeren kan i de i nævnte lovs §§ 4 og 5 omhandlede tilfælde tilstå nedsættelse af den kommunale ejendomsskyld udover, hvad der følger af foranstående.

IV. Ændring af reglerne for påligning af kommunal grundskyld.

§ 18.

Ved nærværende lovs ikrafttræden foretages der følgende ændringer i den gældende lovgivning:

1. i lov nr. 85 af 15. maj 1903 om ændringer i og tillæg til de nugældende regler for den kommunale beskatning samt om statstilskud til kommunerne ophæves § 26.
2. i lov nr. 83 af 31. marts 1926 om kommunale ejendomsskatter ophæves § 4, stk. 2, og § 5, stk. 4.
3. i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter ophæves § 4,

stk. 2, og § 5, stk. 1, 3. punktum, samt stk. 2, 3 og 4.

4. i § 2 i sidstnævnte lov indføjes som stk. 2—4:

Stk. 2. Det skal i København, på Frederiksberg og i købstæderne ved fastsættelsen af grundskyldpromillen i medfør af §§ 4 og 5 og i sognekommunerne ved fastsættelsen af ligningsforholdet i medfør af § 18 i landkommunalloven af 6. juli 1867 iagttages, at det beløb, der med anvendelse af den efter 1950 benyttede højeste grundskyldpromille — i sognekommunerne det beløb, der med anvendelse af det efter 1950 benyttede højeste ligningsforhold — ville blive udskrevet som grundskyld, ikke forøges med mere end 5 promille af den afgiftspligtige grundværdi med tillæg af det beløb, hvormed ejendomsskylden samtidig nedskrives (jfr. § 17).

Stk. 3. I tilfælde, hvor kommunens samlede jordrentepligtige grundværdi er mindre end ved denne lovs ikrafttræden, gælder tillige følgende begrænsning i adgangen til at forøge udskrivningen af grundskyld:

- a) Forøgelse af udskrivningen kan ikke finde sted, såfremt grundskylden overstiger eller ved forøgelsen vil komme til at overstige 4 pct. af den afgiftspligtige grundværdi med tillæg af det beløb, der er nødvendigt til dækning af udgifterne til vej- og kloakvæsen, gade- og vejbelysning, snekastning, offentlig renholdelse og til offentlige parker, og som ikke finder dækning i offentlige tilskud eller særlige bidrag fra private. Forøgelse kan dog altid finde sted med det beløb, hvormed ejendomsskylden samtidig nedskrives (jfr. § 17).
- b) Den efter reglen under a) tilladte promille for udskrivning af grundskyld vil for sognekommunernes vedkommende være at nedsætte med så stor en del af den senest anvendte promille for udskrivning af amtskommunal grundskyld, som svarer til amtskommunens udskrivning til andre formål end de ovenfor under a) nævnte.
- c) Sålange kommunal ejendomsskyld opkræves, jfr. § 17, vil dette beløb